

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/4 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/4 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/4 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamentele se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima dată 7 cr., a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția: Str. Iernii 11. — Administrația: Str. Căminului 3.

Se prenumără și la poste și la librării.

În București

primesce abonamente D. C. Pascu, Str. Lipsani 35.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază.

Un număr costă 5 cruceri v. a. sau 15 bani rom.

Sibiu, 25 Iulie st. v.

(=) Întrevederile monarhilor în timpul de vară sunt astăzi un lucru obicinuit, aproape indispensabil, în mecanismul mașinei politice internaționale a timpului prezent.

În fiecare an, precând căldurile verii împrăscie parlamentele și trimite ministrii și diplomații la concedii, se pun câțiva din suveranii europeni pe călătorie și fac vizite și contravizite celorlalți în reședințele lor, sau pe la băi și alte locuri de distracțiune.

Astfel lumea s'a obicinuit cu aceste întrevederi ale capetelor încoronate, atât de mult s'a obicinuit cu ele, încât în ziua de astăzi ele trec printre celelalte evenimente ale zilei ca un lucru de sine înțeles, căruia nici că i-se mai dă vre-o deosebită atențiune.

Și în cele din urmă nici că este nevoie a li-se da vre-o deosebită atențiune. Foarte rar numai se întâmplă, ca asemenea întrevederi să pună vre-un lucru mai mare la cale, să aducă vre-o schimbare în raporturile politice internaționale sau să inaugureze vre-o față nouă și necunoscută în situația generală.

Politica se face și raporturile internaționale se stabilesc pe alte căi, în cabinetele ministrilor și după culisele cu multe ascunzișuri ale diplomaților. Ear' întrevederile monarhilor, dacă au vre-o importanță în această privință, apoi numai aceea o pot avea, că între formele curtoasiei, între pompele strălucitoare ale curților, dau o expresiune mai viuă și mai elocuentă raporturilor în care se găsesc respectivele state, care raporturi însă sunt cunoscute de mai nainte popoarelor, sau cel puțin lumii politice.

Cu toate-că așa este în general, întrevederile monarhilor din vara aceasta totuși ni-se pare că au o importanță mai mare ca de obicei și prin urmare merită și atențiune mai mare din partea publicului.

Nu doară că s'ar întâmpla ceva nou sau ceva neobicinuit cu privilegiul lor. Nimic de aceste. Dar' în ele își primesce o strălucită expresiune tendința generală, de care este inspirată astăzi politica cea mare. Această tendință este iubirea de pace și silința celor mai puternici factori, de a evita evenimente sângeroase.

Că această tendință există și se urmărește cu sinceritate, a fost cunoscut din numeroase enunțări ale celor mai competenți bărbați de stat.

Amintim numai expozele ministrului nostru de externe în delegațiuni și

vorbirile din urmă ale marchizului Salisbury.

Dar' prin toate aceste enunțări, tendința politice internaționale n'a putut să capete expresiune atât de marcantă și de înțeleasă de toată lumea, ca prin călătoriile pe care monarhii le întreprind dela unul la altul.

Împăratul Wilhelm II. a trecut peste canalul de Calais însoțit de o escadră de vase de război, ca și care mai imponentă Germania încă n'a trimis peste ape. Cu această expresiune materială a puterii sale maritime a intrat la Portsmouth între șirurile buutoare ale celei mai puternice flote din lume și a debarcat pe pământul englez, unde i-s'a pregătit cea mai cordială primire din partea curții și a populațiunii regatului insular.

Dar' nu numai ca nepot al reginei și ca prieten al regatului a sosit împăratul german pe insulele britanice, căci în aceste calități n'ar fi fost trebuință de mulțimea catardurilor și a vaselor cuirasate, care l-au însoțit. El a sosit înainte de toate și a fost întâmpinat de întreaga Anglia și de opiniunea publică din toată Europa ca „împăratul, care neobosit stă în serviciul păcii.” El a sosit cu puterea lui maritimă și a fost întâmpinat mai întâiu de puterea maritimă engleză, pentru-că lumea se scie și se cunoaște, că aceste două mari puteri dispun de forțe destul de impunătoare pentru a împlini mari misiuni culturale pe rotundul pământului, între care cea dintău este păzirea păcii europene cu toate puterile, de care dispun.

Peste cinci zile pleacă Maiestatea Sa Monarhul nostru la Berlin. Călătoria aceasta este mai întâiu menită pentru un act de curtoisie. Maiestatea Sa întoarce visita, pe care i-a făcut-o împăratul Wilhelm după urcarea sa pe tronul Germaniei. În această vizită capătă apoi expresiune raportul de amicie, în care se găsesc dinastiile și popoarele Austro-Ungariei și Germaniei. Dar' cu mult mai important ca toate aceste este, că Monarhul nostru sosese în Berlin ca cel mai strâns aliat al „împăratului neobosit în serviciul păcii”, că suveranul unui mare imperiu, care ca și Germania și în unire cu ea privește în susținerea păcii europene cea mai înaltă misiune a lui.

După mai multă trăgănare, ce e drept, dar' în cele din urmă este de sperat, că totuși va urma și visita, cu care Țarul tuturor Rușilor dătesce împăratului german.

Că Rusia încă ar fi inspirată de asemenea intențiuni pacifice ca Anglia,

Germania și Austro-Ungaria, nu s'ar pute dice. Dar' se poate nădăjdi, că în călătoria sa din Germania, Țarul Alexandru al III-lea se va convinge din nou despre serioșitatea și forțele, cu care puterile europene voesc să ferească Europa de sguduii războinice, și în fața acestei serioșități și în fața acestor forțe se va vedea îndemnat să înfrâne și el poftele de război ce eventual există printre unii din factorii vastului său imperiu.

Se va convinge, așa credem, despre adevărul cuvintelor marchizului de Salisbury, că înarmările făcute pretutindenea sunt o puternică garanță de pace, că condițiunile viitoarelor războaie sunt atât de colosale, încât nimenea nu va lua asupra sa responsabilitatea de a deslănțui furia războiului. Se va convinge și va lucra în consecuență.

În aceste vedem noi importanța neobicinuită a vizitelor monarhilor din vara aceasta.

Cestiunea naționalității române și atitudinea Maghiarilor în dieta din 1881.

(Din „Memoriul” unui Român.)

(Urmare.)

Budapesta, 2 Iulie 1861.

Vorbirea lui Gozdu a apărut în mai multe broșuri și se va tipări și în românește.

În casa de jos, Românii earăși fură atacați, dar' nu în ședința publică, ci în ședința secretă, bag-seamă domnii reprezentanți ved, că dreptatea nu e în partea lor, și așa cugetă ca să lucre mai politicesc, excludând publicul a fi martor la unele înțelări, nu cumva opiniunea publică să se molipsească de ideile democratice și naționale.

Lucrul s'a întâmplat așa. Chiorenii, precum am amintit, trimiseră dietei un memorandum, în care descrieră toate nedreptățile făcute în contra Românilor și cerură un congres pentru toți Românii. Memorandul fu scris românește, în urmare și adresa tot în limba aceasta. O copie fu trimisă și unui tânăr de aici, care din zel național numai decât o traduse ungurește și o publică în „Sürgöny”, încă înainte de a fi fost prezentat originalul dietei. Reprezentanții acum scură înainte ce voesc Chiorenii și erau îngrijiiți, că reprezentanții români vor sprigui memorandumul. Deci, ca să evite desbaterile și mai cu seamă ca să nu vină în publicitate, se întruniră în o ședință secretă, unde se apacă fără milă de Români, încriminându-i cu tendențe reacționare și dându-le lecțiuni despre purtarea lor.

Românii, vădând maniera aceasta, se purtară cât se poate mai înțelepțesc. Babeș le spuse, că ori-ce vor dice în ședința secretă, din partea lui nu va fi combătut, că o minoritate atât de neînsemnată față cu o ma-

ritate de vre-o 250 de membri să spună și să aperse dreptatea cea mai sfântă, tot trebuie să rămână învinsă, căci așa voesc majoritatea. Însă, continuă Babeș; dacă on. camera voesc, ca și reprezentanții români să-și dea părerea lor, atunci aducă cauza în ședința publică, și eu sunt gata a spune adevărul nemascat, căci dacă vom și căde, rămâne publicitatea, care va judeca, că oare majoritatea sau minoritatea avea dreptate.

Maghiarii propuseră, ca memorandumul să fie restituit fără a fi deschis și cetit, pentru-că e scris în limba română, care dieta n'o poate recunoaște ca limbă oficială; dar' prelungea aceasta cuprinde astfel de postulate, cu care dieta nici nu se poate învoi și nici nu vrea să se învoească. În sensul acesta vorbi mai ales fostul ministru Klauzál, care nu se sfii a da lecțiune de morală reprezentanților români. Desseanu reflectă fostului ministru, că el nu primesce nici un fel de lecțiune dela colegii sei, și n'a venit la dietă ca să asculte lecțiuni de morală, ci ca să spună păreri și convingerea sa în fața țării, cui nu-i place, combată-l, că are drept.

În ședința secretă se hotărî, ca memorandumul să se restituie Chiorenilor simplamente! După incidentul acesta urmă altul și mai original.

B. Eötvös, — Grossmeister der Jesuiten, — în cele patru zile fatale pentru cauza națională, propuse ca să se aleagă o comisiune de 27 membri, care să prelucere un proiect de lege în privința naționalităților. Proiectul acesta tipărit era pe masă. Acum, după-ce s'însiră cu discuțiunile speciale asupra adresei, dieta se sfătui, care cestiune să se pună la ordinea zilei. Bonis propune, ca proiectele puse pe masa biroului în acea ordine să fie pertractate, în care au fost imanuate președintelui. În urmare *primo loc* va veni hă-tărozat-ul lui Tisza, al doilea: elaboratul *judec curiale*, al treilea proiectul lui Nyáry în cauza contribuțiunii și în urmă, bag-seamă ne mai fiind altul, proiectul lui Eötvös. Din toate părțile strigară: *helyes, elfogadjuk*. Și Bonis eară mântuia patria, de cumva br. Simonyi nu suleva importanța cestiunii naționalităților, arătând, că dela rezolvirea acesteia afirnă tot viitorul patriei, propune deci, ca proiectul lui Eötvös să vină mai întâiu pe tapet, preste care camera va trece în câteva minute, nefiind alta de făcut, decât alegerea comisiunii de 27 de membri. Între alte motive, br. Simonyi aduse și acesta, că de vom lăsa proiectul pomenit după proiectul lui Nyáry, ușor se poate întâmpla, ca nici să-l mai vedem, căci în privința contribuției se poate aduce astfel de hotăriri, că fiecare să ne ducem la vetrele părintesci, și atunci în privința naționalităților vom rămâne acolo, unde am fost înainte de dieta.

În fine se ridică contele Andrassy, om tânăr, dar' înțelept, și puse capăt discuțiunii, propunând ca proiectul lui Eötvös să urmeze

în locul al treilea la ordinea zilei. Din toate discuțiunile aceste se vede, că Maghiarii, mai ales calvinii, se tem foarte de cestiunea naționalităților.

E de însemnat, că Eötvös și Deák nici o vorbă nu făcură, cât ținut discuțiunea aceasta, ba încă observai, că Deák ar fi voit să nu fie nici de față, că își luă calpagul și ieși afară.

După aceste precedente, conform ordinei stabilite în zilele trecute, urmă pe tapet proiectul lui Eötvös. Românii grăbiră a se însina la cuvânt.

Maghiarii, vicleni și precauți, sciură prea bine, că dacă și numai un Român își deschide gura, discuțiunea are să decurgă cu vehemență. Ce făcură dar?

Tisza Kálmán, ca vice-președinte, conducând ședința în locul lui Giczy, care era în Viena, află un mijloc, prin care să li-se iee Românilor ocaziunea de a vorbi; rugă adevăc pe Eötvös să nu vorbească pentru proiectul seu, ci să lase ca camera să hotărască asupra lui cu unanimitate, că atunci alții n'au dreptul de a vorbi, deoarece-ce nimenea nu va fi în contră ca să se aleagă comisiunea de 27.

Eötvös se învoesc, și după-ce s'a cetit proiectul, toți strigară: *elfogadjuk*. Pascu și Bogdan cerură cuvânt. Tisza le răspunse, că deoarece-ce proiectul e primit cu unanimitate, și deoarece-ce proiectantul Eötvös renunță la dreptul seu de a-și motiva proiectul, el nu are alta de făcut, decât să enunțe concludul camerei și să pună la ordine alegerea comisiunii. (*Helyes, elfogadjunk*, ear' cătră Români: *rendre*.)

Pascu nu avu încetăro, clăti din umer și se aședă frumos pe bancă. Năcazul lui era mare, că se preparase cu o dicțiune frumoasă, dorind ca și el să vină în analele Românilor ca apărătorul cauzei naționale. Dar' Eötvös l'a îngelat. Înainte de ședință Pascu fusese la Eötvös, ca să-l întrebe, că vorbi-va ori nu pentru proiectul seu? Eötvös, ca și ofensat prin astfel de întrebare, răspunse, cum și poate presupune despre el, ca să nu-și motiveze proiectul seu? Ei, dar' Eötvös arătă Românilor, că el scie și minți, când cere trebuință.

Din aceste se vede, că frații maghiari nu prea îndrănesc a se prinde cu Români, că deși sunt puțini la număr, cu atât sunt mai tari în resoane și argumentele lor, și cu cât ead mai de multe-ori în dietă cu principile lor, cu atât mai tare se ridică în opiniunea publică.

În comisiunea de 27 se aleseră dintre Români: Faur, Misits, Vlad, Papp János, Sigismund Popoviciu și Ioșif Popoviciu.

Popa și Babeș rămaseră din comisiune, căci Maghiarilor nu le trebuie reacționari (!), ci Români ca Papp János.

Comisiunea până acum n'a lucrat altceva, afară de alegerea președintelui și a notarului,

rebu trebuincios. Marea lui iubire însă era îndreptată asupra țeranilor; acestia constituind partea cea mai sănătoasă, puterea națiunii, ar trebui, își dicea el, să fie obiectul celei mai serioase sollicitudini din partea cărmuitorilor. Față cu clasa burgheză avea o mare averșiune, și fiindcă partida liberală o credea ca expresiunea acestei clase, de aceea condeiu lui conținea mult venin la adresa frunțășilor liberali.

Nu se poate tăgădui însă, că în lupta politică, Eminescu a fost de bună credință; ceea-ce scria, scria din deplină convingere, și această convingere îl făcea să refuze ori-ce favoruri; voia să rămână așa cum era, să vorbească cu ori-cine deschis și cu fruntea sus.

Cu o altă ocaziune vom mai da și alte detalii.

„Fânt. Bland.”

Suveniri din pensionat.

În „Budapester Tagblatt” scrie domnișoara Bărescu următoarea schiță, pe care noi o dăm cetitorilor nostri în traducere:

— Sultănică, tu vrei să riști de mine?

— Eu, coconită? Cum poți gândi așa ceva!

— Sultănică, tu minți!

— Dumneșeu se nu-mi dee bine, dacă nu-ți spun adevărul. Tu vei deveni regină. O coroană îți va înfrumuseța capul, pe umeri vei purta o haină de purpură. Vei fi iubită și stimată, vei domni preste mii de oameni.

FOIȚA „TRIBUNEI”

Poesie inedită de Eminescu.

Din notesul, despre care am făcut mențiune în numărul trecut, am mai putut scoate la cale următoarele strofe, pe care le punem sub ochii cetitorilor întocmai cum se găsesc:

Stelele 'n cer,
Deasupra mărilor
Ard depărtărilor
Până-ce per.

Stoli de cocori
Plutesc pe 'ntinsele
Și necuprinsele
Drumuri de nori.

Floare de crâng;
Astfel viețile
Și tinerețele
Toate se sting.

Ori-ce noroc
'Și-ntinde aripela
Gonit de clipele
Stării pe loc.

Mihail Eminescu.

Memoriu asupra lui Eminescu.

Eminescu a fost un om de statură mijlocie și bine legat. În timpul cât a fost mai tânăr își ținea trupul drept și pășia cu siguranță. Mai târziu, după-ce boala se încuibase în dînsul, umbla cam plecat și picioarele le mișca cam greu. Ceea-ce însă ridica pe Eminescu din rîndul celorlalți oameni, era expresiunea feței lui. Privindu-l, era preste puțină să nu recunoci în dînsul o inteligență superioară.

Pe chipul lui brunet, încadrat de un păr negru și stufoș, observai o frunte lată, înaltă și dreaptă și nisea ochi vii, schinteietori. Când fața i-se posomora, lăsa umbră groasă împregiurul seu, ear' când se însenina și se înveselia, răspândia puternice rațe de lumină și de bucurie. Adese-ori îl vedeai gânditor, închis în sine, fără să poți scoate o vorbă din el, și earăși altădată vorbitor, glumeț sau sarcastic. După-cum îl găsi ai dispus, era atrăgător sau respingător. Și mulți, necunoscându-l mai deapropo, i-au devenit adversari din primul moment! În vorbirea lui limpede, — bine înțeles, când era dispus să vorbească, — vedeai limpedeimea cugetării lui. Vorbia cu multă înlesnire și pricepere de cele mai grele cestiuni filosofice, istorice și filologice. Cunoștea foarte bine limba germană, franceză și latină și înțelegea limba slavonă, italiană, turcească și albaneză. Se ocupa foarte mult și cu limba sanscrită, și prietenii intimi putuseră afla, că Eminescu se pregătea pentru compu-

nera unei gramatice sanscrite. În domeniul istoric își făcuse un fel de specialitate din așa numitul „jus olahale” (dreptul român). Mulți l'au aușit vorbind adese ori în această privință, și este probabil ca dînsul să fi adunat și material pentru a începe o lucrare serioasă în această direcțiune. Filosofia, încă din cea mai fragedă tinerețe, i-a fost obiectul de predilecțiune. Schopenhauer și Kant au fost însă pentru dînsul cei mai distinși filosofi. Din scrierile lui Kant se afirmă de oameni, care l'au cunoscut foarte deapropo, că a tradus și comentat cartea intitulată *Kritik der reinen Vernunft* (critica rațiunii pure).

Dar' dacă Eminescu a fost tare pe tenenurile indicate mai sus, se nu se creadă, că dînsul ar fi fost cu desăvîrșire profan în partea dîsă științifică. Avea și din această parte destule cunoștințe, pentru-că se poată vorbi cu competența omului care caută a privi toate lucrurile dintr'un punct de vedere mai înalt. În arte deasemenea era pricepător. Putea să aprețieze bine lucrările pictorilor, sculptorilor, avea bun auș musical și cânta el însuși cu destulă dulceață, mai cu seamă cantece populare. De aceste trebuie să fi rămas după dînsul o colecțiune foarte bogată, căci mai nu era cîntec popular, pe care se nu-l fi cunoscut.

În limba română, Eminescu a arătat că este adevărat măiestru. Cunoscednd modul de vorbire aproape din toate părțile locuite de Români, dînsul a isbutit să-și formeze o limbă, care să fie tot atât de apropiată de Românul

ținând și nise conferențe prealabile. Sigismund Popoviciu îmi spuse, că într-o conferență se și certă cu maghiarii și renegații, care nici-decât nu voese a recunoaște, că în Ungaria există altă naționalitate afară de cea maghiară. Szalay, istoricul, a făcut propunerea, ca expresiunea „nemzetiség” să nu fie întrebuintată în legislațiune, ci numai „népesség” sau „faj.” Unii ar fi voit, ca nici să nu se atingă de astădată cestiunea aceasta, ci să se amâne pe timpuri mai favorabile. Ear' unul dintre reprezentanții români la toate aceste făcū observarea ironică, că ar fi mai bine, dacă urmând exemplul lui Deák, am trage vël preste toate, așa și preste naționalități, și am dice: „Vessünk fátjolt a multakra és a nemzetiségekre.”

Românii nu cedează, măcar că în comisiune s'au ales tot oameni moderați dintre ei, afară de Vlad. Și ca să fie solidaritate în procădere lor, se înțelesă în conferență, că nimie nu vor proiecta, nici vor apăra în comisiunea de 27, dacă obiectul nu va fi antieșu pertractat în conferența română. Și așa aleșă și ei o comisiune de trei membri, care va formula propunerile Românilor, și numai după-aceste vor fi discutate în conferența plenară, vor servi de cinosură membrilor comisiunii de 27.

În „Lloyd” se serie, că emigranții maghiari din Turin voese să publice un manifest către Maghiari, în care li admoniază, că altcum nu e bine. Maghiarul bag-seamă, vede mai bine din departare decât deapropo. Cei din Turin vëd mai limpede trebile patriei decât cei din Pesta. Acolo e Minghetti ministru de externe al lui Victor Emanuil, apoi dînsul nu numai ca Roman, ci și ca ginerile unui boer din Țeară, înclină mai mult cătră ai sei decât cătră frații maghiari.

Deputațiunea, sau mai bine ăis avantgarda deputațiunii române, în urmarea audienței din 27 luna treacută, a exonerat la Maiestatea Sa împlinirea dorinței Românilor, de a se aduna într'un congres general în cauza lor națională.

Scirea aceasta am audit-o tocmai acum din isvor foarte sigur. Noi așteptăm în toată ăia deputațiunea întreagă, ca să treacă pe aici la Viena. Maghiarii sînt foarte amărîți pe Români, pentru-că se duc la Viena. Mai toate foile împărtășesc scirea aceasta ca de mare însemnătate. Frații maghiari bag-seamă ar voi ca numai ei să meargă la Viena, ear' noi să rămânem pe acasă, că ne vor trimite ei puii cei fripiți în gură. Așa nu mai merge, trebuie ca și noi să ne îngrijim de noi, că destul se îngrijă dînsii de noi.

Maghiarii nu se consideră de reacționari, că magnații lor tot într'una se preumblă dela Pesta la Viena și înderēt. Ear' Români, și dacă numai odată în an se duc la Viena, sînt timbrați de reacționari și *vak eszkös* în mîna despotismului.

Maghiarului bag-seamă îi este permis să fie și reacționar constituțional.

Pesta, în 5 Iulie 1861.

Neauđită și fără asemănare întemplantare în istoria popoarelor constituționale vëdūi și auđii astăđi în parlamentul maghiar!

Reprezentanții glorioasei și eroice națiuni maghiare se înfrică de un rescript trimis de puterea aceea, care ei nu numai nu o recunoscă de legală, dar' o declară de chiar înșorid nefericirii patriei.

Ăđi în ședința de după amăđi, camera de jos priml proiectul original al lui Deák și toate

formele cuvenite spre subșternere umilită înaintea Tronului Mai. Sale Împăratului și Regelui Francisc Iosif!

Umilire ca aceasta nu cred să fi pățit alt corp legislativ în lume! Eu odată cu capul n'as fi cređut, că în națiunea maghiară se află așa puțină putere de rezistență, ce ăic, rezistență, nici barem consecuență și sta-tornicie!

Nici o voce nu se ridică în contră, toți tăcură. Oamenii aceia, care o lună întreagă blăstămară, afurisiră și D-đeu scie ce mai făcură în contra patentelor, prin care se guvernase țeara în cesti 12 ani fatali, ăđi se lăsară prin un patent, rescript, nu numai guvernăți, dar' își vëndură convingerea chiar și onoare patriei și a națiunii. Și pentru-ce aceste? Pentru-că nu voese să se împace cu concetățenii lor, cu naționalitățile, cu care sute de ani trăiră mai mult în rău decât în bine. Pentru o supremație efemeră mai voese oamenii aceștia a-și pune tot viitorul națiunii lor pe o naie spartă, decât să se pună cu frații lor pe naia sigură și conducătoare la fericire.

Că Maghiarii sînt informați, nu încape îndoeală, și că ei numai de frica aceea capitulară, că se vor ridica alte națiuni asupra lor, earăși nu încape îndoeală. Cine ar fi ăis, că Neamțul cel slab înaintea Maghiarului va face, ca prin chiar boerimea și elita maghiară să se lingă murdăria de o lună ce i-s'a fost aruncat înaintea pragului seu?

În comisiunea de 27, discuțiunile în cauza naționalităților decurg energic. Români se poartă cum se poate mai românește. Celul național intru atăta s'a desvolat, încât acum și aceia, pe care îi țineam înaintea de renegați, încep a pleda pentru cauza națională. Misits se poartă cum se cuvine în comisiune, ceea-ce e mare căștig pentru noi, că dînsul are și talent și oratorie frumoasă, numai simțul național de ar prinde rădăcini mai tare în pieptul seu. Ba ce e mai mult, încă și Papp János s'a dat în tabăra națională, doară simțese sau amiroasă lupul carne!

Românii se luptă din toate puterile în contra principului „liberă emulațiune” (szabad verseny) în trebile naționale, ceea-ce ar dori Eötvös cu Maghiarii lui să se introducă în țeară. Ai nostri pretind drepturi pozitive pe basa egalei îndreptățiri. Slovaci fucă încep a se mișca. Un membru din comisiune, Justh, om cu capacitate, pretinde district slovac, limba slovacă să fie oficială și cea maghiară numai acolo să încapă, unde se termină cea slovacă. Deputația slovacă cu Hurban a și fost în Pesta, și auđii, că un membru din deputațiune ar fi declarat, că Români așa de corect și bărbătește se poartă în dietă și în tot locul, încât Slovaci îi țin de model.

„Nix Daitch”.

Am primit Nrul lui „Kreuzzeitung” dela 2 August n. a. c. din care publicăm cel mai nou articol, apărut sub titlul de mai sus:

Înainte de a lua în mai deapropo considerare importanța alianței dela 7 Octombrie 1879, în fața critice situațiuni a timpului, nu putem întrelăsa a nu amintă enunțațiunile mai nouă ale micilor naționalități din Austria, care simpatisează cu străinătatea dușmănoasă. Ce au făcut Cechii în această privință cătră Răsărit, este întrecut de grandioasa demonstrațiune a partidului național-maghiar.

relor dela pensionat îmi veniau în minte, și nu puteam rezista indemnului, de a le face caricatura. Așa s'a întemplant odată, când Sultănică juca „Paparuda” înaintea mea și a colegelor mele.

— Atențiune! — strigai eu cătră prietenele mele, — Teresia chiar acum doarme; eu vë arēt cum se joacă „Paparuda”.

— Bravo! strigară toate.

La moment luai basmaua roșie de pe capul Țiganței și o aședai pe capul meu. Îi luai apoi baticelele, ridicai tamburina și începui a juca.

Mă aruncam ca turbată, ear' colegele mele mă aplaudau bătēd în palmi. Pērul meu sbura în toate părțile, basmaua roșie îmi căduse pe umeri, . . . am pus mîinile în gold și svirlam din picioare . . . nu tocmai precum învășasem dela măiestrul de joc.

Jocul nu dură mult; colegele mele se înșirară într'un semicerc, după-cum le-am învățat. Eu intrai în mijloc și începui a desemna pe Madam Teresia, domnișoarele Rousseau, Berger, pe Deslandes și pe toate spiritele torturătoare feminine și masculine de pensionat.

La urmă începui a vorbi pe nas: Madmoisele Agatha *que faites vous donc? vous bavardez, vous êtes méchante.* „Colegele mele ridău de nu mai puteau.

„Mademoiselle Coralie soyez tranquille”, am gâgăvit mai departe.

Aplause.

O delegațiune de 860 membri s'a dus nu demult preste Torino la Paris. Exdictatorul Kossuth i'a dus 31 de decrete de cetățean de onoare al orașelor ungurești și a primit cu devotament sfatul lui de om de stat. El a întărit tendințele de neatinare ce sînt a se urmări mai antieșu pe calea uniunii personale. Expectațiunile lui despre Maiestatea Sa Apostolică n'au fost tocmai foarte respectuoase. Două coroane pe un cap, a ăis că este o instituțiune fatală.

Delegațiunea „națiunii ungare” a fost primită la Paris în mod oficial și a depus cununile, menite la început pentru statua Strassburg-ului, pe monumentul lui Gambetta. În fruntea deputațiunii au stat: 11 deputați, 1 president de tribunal, 9 juđi de tablă, 25 juđi cercuali, 4 procuratori, 122 notari și advocați, 60 de funcționari diferiți, 107 profesori de universitate și gimnași, 17 preoți, 30 studenți, președintele reuniunii literaților și artiștilor, 49 literați și artiști, 60 medici și farmaciști, 64 banchieri, comercianți și industriali, 55 proprietari etc. Se va admite, că aceasta este o reprezentanță destul de importantă a lumii culturale maghiare, care se bucură de bunăvoința guvernului și de scutul nemijlocit al alianței germane, care tocmai la granițele ungare poate căpăta însemnătate fatală. Ignorarea completă a demonstrațiunii maghiare ne pare cam străină.

Dar' să revenim ear' la alianță.

Scim că revisuirea tractatului de pace dela San-Stefano prin congresul de Berlin din Iunie 1878 a produs adună indispoziție în Rusia și pericol imediat pentru Austria și Prusia, care a dus la grabnica încheiere a alianței dela 7 Octombrie 1879.

Cestiunea orientală a fost așadar privilegiul alianței. În tractarea acestei cestiuni principele Bismarck sigur nu se va abate dela tradițiunile politice prusiene, pe care a reprezentat-o deja la 1853 în calitate de ablegat federal. Chiar și în Londra se scie aceasta și cu atāt mai mult în Viena și Roma.

Lordul Salisbury a accentuat în ședința parlamentului dela 9 Februarie 1888 declarațiunea expresă a principelui în această privință și a îndigat, că și în rășboiul crimean, Prusia a fost singura putere nepărtașă.

În faptă mai tare ca în vorbirea principelui dela 6 Februarie nu se poate accentua principul, că Prusia n'are interes imediat la rezolvarea cestiunii orientale și că trebuie să evite amestecul inutil. El a băgat chiar vină, că Prusia a luat parte la congresul de pace de Paris dela 1856 și a subscris actele acestuia.

Garanții și datorințe deosebite Prusia însă n'a primit din tractatul de pace dela 30 Martie 1856, acumina în multe chipuri găurit.

Tot atāt de puțin și din actual congresului de Berlin dela 13 Iunie 1878, la a cărui isclăire altcum obligămētul executării sau susșinerii stipulațiunilor a fost refuzat expres de toți părtașii.

Casus foederis al alianței dela 7 Oct. 1879 ar intra pentru Prusia și Germania numai dacă Austria afirmăndu-și drepturile aprobate de congres ar fi atacată de Rusia.

La erumperea unui conflict, Austria și Anglia stau cu totul în primul plan. Dar' și Italia vine în considerare, pentru-că la oricare amenințare a Austriei sau a Poartei căpătă cea mai serioasă importanță cestiunea strimtorilor de mare și a Mediteranei. Afară

„Mais Mademoiselle Hellen”, — vorbese mai departe, — „vous devez vous comporter en Demoiselle”.

Aplause frenetice.

Am scos din buzunar un briceag, pusei ochielarii, și astfel cu „ochi înarmați” începui a umbla prin grădină deadreptul în brațele directricii, care din fereastră vedea nebuliile ce fac.

„Mi-s'a dat o pedeapsă exemplară. Trei oare am fost silită să stau cu genunchii pe fasole! În trei seri nu 'mi-s'a dat de mănecare și de o miie de ori am avut să scriu următoarele: „Să nu fii obrășnică”. Mai dureroasă 'mi-a fost oprirea de a ieși la plimbare în câteva Dumineci dearindul.

Și cât de drage îmi erau, pădurea și câmpia! Urechia-mi setoasă după cântul paserilor din tufiș și ochii mei todeauna se recreau prin frumșeta florilor de pe câmp.

Aveam să stau singură—in arest. Prin fereastră străbatea mirosul de flori în îngusta mea chilie. Arborii stăteau fără mișcare în grădină; soarele își trimitea rațele calde în vietoare. Stai! Eată căprioara mea aleargă prelângă fântână, priveșce în dreapta și în stînga, de sigur caută pe stăpâna ei, pe mine. Sărmană! Stăpâna ta era închisă, nu putea să-ți dee dulceturi.

Loviam în ușe. „Vreau să ies afară, lăsați-mă să ies în grădină, vă promit să fiu,” — astfel strigam din rășputeri. Însă nu s'a ivit nimeni. M'am trântit la pământ, băteam din

de aceea Francia este interesată în mare măsură la paza Sfințelor-locășuri.

Lordul Salisbury a declarat la 9 Febr. an. tr. în casa de sus, că nici Anglia nu se va abate dela politica ei tradițională. Aceasta însă se deosebește de a Germaniei prin aceea, că Anglia i'a asigurat în generațiunile din urmă în Sud-Ostul european (Canalul-Suez, Egiptul, Cipru) interese, care în continuu trebuie susținute.

Mai trebuie observat, că politica tradițională engleză relativ la Turcia în ultimele decenii tot a suferit o schimbare palpabilă. Intervențiunea în Egipt sigur n'a fost spre întărirea Poartei. Și la congresul de Berlin din 1878 Anglia nu numai că nu s'a opus micșorării teritoriului turcesc, ci a împărtășit vederile altor puteri, că susșinerea Turciei în Europa este numai cestiune de timp. Tractatul secret cu Turcia dela 4 Iunie 1878 a dat Angliei dreptul de a ocupa milităresce și a administra insula Cipru, devenind astfel în posesiunea unei stațiuni militare într'o formă de importanță pentru canalul Suez și pentru Dardanele. În acest tractat a primit angagiamentul, care trebuie bine notat, de a apăra cu armele Turcia-asiatică. Despre Turcia europeană nu e vorba în tractat.

Este deci naturală presupunerea, că Anglia voese să lăse această misiune a sa de mai înainte pe seama Austriei. Este la tot cazul caracteristic, că Anglia a luat inițiativa în congresul dela Berlin pentru ocuparea și administrarea Bosniei și Erșegovinei prin imperul Austriei.

Dorința oamenilor de stat englezi, de a vedea pe Austria în fruntea unei federațiuni a statelor balcanice, se părea a fi în concordanță cu politica internă a acestei mare puteri dela eșirea ei din confederațiunea germană. O asemenea politică presupune însă grabnica consolidare a raporturilor de dincoace și de dincolo de Leitha. În Ungaria această consolidare nu se poate ajunge prin domnia de forță a Maghiarilor, care în momentul critic împinge pe Români și pe Slavi cătră frații lor de preste graniți. Ear' în Cislaitania cu greu prin aceea, că legătura limbii de stat german se delătură și se scot Germanii din funcțiunile, la care celelalte naționalități destul au încăput și până acum. Parlamentarismul și certele naționalităților slăbesc Austria în lupta cu Rusia pentru delimitarea sferelor de putere la Balcan. Ca această delimitare să se facă pe cale pacnică este silința onestă a principelui Bismarck. Și el nimie nu va dor și nu va aspira mai serios, decât ca *casus foederis* să nu între din acest privilegiu.

(Va urma).

CORESPONDENȚA

„TRIBUNEI”.

De lîngă Crișul-alb, 19 Iulie 1889.

Importanța unei vieți sociale, după spiritul timpului în care trăim, la tot cazul cum pensesse mult, când este vorba mai ales de noi Români. Termometrul vitalității unui popor se manifestează în viața sa socială-culturală. Nu e superflu din acest punct de vedere a face unele reflexiuni critice la împrejurările noastre celor de lîngă Crișul-alb. Nu sciu însă cum, să ne dăm seamă de o viață socială la noi, când aceea este cam păgănită, ca să nu ăic, că nici nu există.

Scopul meu nu este de a exagera în detrimentul adevărului, cu toate aceste trebuie să repetez, că stăm cam rău noi Români de pe

picioare, 'mi-am smuls perii din cap, — toate degeaba. La urmă mă liniștisem. Uitaseră—barbarii—a-mi cerceta haina de ăi, în care era o carte cu poezii. Această broșură era aspru oprită. Numai în secret puteam ceti aceste poezii. Deschisei cărticica și începui a declara cu voce înaltă. Cetiam foarte tare . . . să audă servitorii și să raporteze. Mai mult amar decât cum 'mi-s'a făcut prin excluderea din grădină, prin depărtarea mea de căprioară, prin oprirea dela pădure și dela câmpia verde, — nu 'mi-se putea face.

Am cetit cîntarea „eroului Iancu”.

Am căđut la pămēt, spre a ilustra în mod drastic ultimele cuvinte ale poeziei.

Nu mai sciu cāt timp am zăcut la pămēt. Am înțeles însă mai tărđiu, că m'am aflat în grea amețală și m'au transportat în pat; dar' presupunēdu-se, că mē prefac, precum mē prefăceam în glumele mele, numai tărđiu au chemat pe doctor, când eu începusem a aiura de bolnavă ce eram.

Scăpānd de friguri, m'am deșteptat din visurile confuze ca o copilă îndreptată și moralizată. Nu mult după asta am ieșit din pensionat.

Profeția Țiganței? S'a realizat în parte. Din când în când pot coroaă — de oțel. Adese mă îmbrac în mautale din hermelin falsificat . . . însă când pășesc pe scena teatrului de Curte, atunci mă simțesc acasă, în regatul artei!

Agata Bărescu.

aici în privința unei vieți sociale: puțină noastră inteligență ce se reduce la preoți, învățători și căpi a diregători, notari, trăsese într'un separatism dăunăcios și neiertat. Griile materiale, desinteresarea crasă față cu cansele comune ale vieții sociale și poate ici-colo și frica de cerceări, țin inimile încătușate.

A conveni aici la noi într'o societate curat românească, nu prea este vorbă; petreceri de colorit pur național nu se arangiază, ne mulțumim de a cerceța numai balurile și alte petreceri de ale Jidano-Maghiarilor din Buteni și Iosăș, apoi dacă se încearcă cineva de a arange vre-o petrecere românească, fiind vorba de a spesa ceva, e primit nici cald, nici rece, ca să nu ăic că chiar se desbat. Spiritule întreprindeătoare, nu e mirare după aceste, dacă lipsesc ca totul.

În lipsa unei reuniuni de lectură ori casină, unii sînt siliți de a se face membri la casina jidano-maghiară din Buteni; alții se mulțumesc dacă pot ceti acasă, departe de sgomotul lumii, câte un ăiar ce adese-ori se măr-ginesce la „Alföld” ș. a. Cei mai mulți nici nu cetesc ăiare. Astfel apoi nu e mirare, dacă lipsesc cu desvêșire ori ce interese și însuflețire pentru ceva bun comun. Reuniuni învățătorești, preoțesci ori alte societăți de cultură ori ajutorare nu numai că nu există, dar' la așa ceva nici nu gîndescse nimenea la noi; la lățirea cărților folosite printru popor după metoda lui Dr. Fränkel, aprețiat și în „Tribuna”, se mișcă numai din umeri, cine mai are timp de a se gîndi și la popor?! Unicul cor de pluguri din Buteni e aproape de desființare, și încercări măcar de a înființa și altele lipsesc cu totul.

De casa de păstrare din Buteni, care s'a înființat acum doi ani, nu ne putem nici-decum bucura, aceea este exclusiv în mîna Jidanilor negustori, deși aceea s'a înființat în mare parte prin sprigul acțiunilor români, care, așa se vede, degeaba și-au dat părălutele, căci comitetul dirigent consistănd exclusiv din Jidani, împrumuturi se acordă cu mile Jidanilor, chiar fără garanță și ipotecă, ear' bieții Români nici căte 2—3 sute nu pot căpăta, prelîngă toată garanța. Până unde a ajuns această reuniune de ajutorare parsimonială astăđi și de ce încredere se bucură, se caracterisează foarte bine prin cazul clasic, că un domn a dat o acție (a 30 fl.) pentru o părechie de ghetie în preț de 5 fl. unui călțunar, numai ca să scape de ea, acum totți își vënd acțiunile cum pot pe întrecute. Oare dacă ne îmbărbătam noi Români mai altfel, nu se putea să avem noi acea reuniune parsimonială de ajutorare proprie a noastră? Muntea Românilui vine la urmă!

Posibilitatea de a înființa o astfel de reuniune de ajutorare ori de altă natură, măcar o casină română în Buteni de exemplu, nu e cu totul exclusă. Buteni, ca reședința protopopului tractual, ar trebui să fie un centru de grupare a inteligenței române din aceste părți, și ar fi timpul suprem să pre-meargă cu exemplu bun, precum în toate, așa și în afacerea reuniunilor. Lesne s'ar pute eșefui astfel o convenire mai adese a Românilor inteligenți și s'ar croi o nouă viață socială mai vigoroasă în locul celei vechi blăjine.

Dacă astfel stă lucrul cu inteligența noastră de aici, apoi cu poporul de rînd stă și mai rău; adevărul Scripturii: „Unde nu este conducător, poporul decade; ear' mântuirea vine dela mulțimea celor cu bun sfat” se poate aplica foarte potrivit la noi. Poporul nostru din aceste părți nu prea are conducători adevărați, cărora li-ar zăce la inimă binele și înaintarea lui în cultură; în multe locuri se gereză de conducători nechiemați oameni cu inimă rea, semidocti ce vënează după interese mărșave personale. Astfel poporul nesciutor fiind sedus, nu recunoaște pe conducătorii sei firești și nu primesce pe „cei cu bun sfat”, că și-a perđut încrederea.

E timpul suprem, ca și noi să facem ceva pentru popor; biserica și școala să-și facă datoria sa, ear' profeții cei mincinoși trebuie demascați și alungați!

Examenele școlare ale acestui an n'au dat decât probe, că pe educațiunea poporului s'a pus foarte puțină grijă; cultivarea simțului religios și conștienței naționale în educațiune este de a se pune mai presus de toate, dar' rezultatele examenelor din acest tract ne-au convins, că puțin învățători și-au împlinit chemarea cum se cade.

În școală se pune basa viitorului unui popor, acest mijloc puternic merită deci mai multă atențiune din partea celor chemați, și dacă nici aceasta nu se face, apoi cum să așteptăm alte îmbunătățiri pentru poporul de aici. Să nu ne mirăm deci, dacă se aud plāngeri, că poporul se înștrăinează de biserică, de școală, devine nereligios, imoral, rētăcios și ne-capacitabil și că pe ăi ce merge decade și materialmente.

Ne bucurasem mai astă-primăvară, că cu facerea nouului drum de fer provincial B. Sebiș-Gurahonț va profita ceva, dar' nici despre această parte nu ne putem lăuda. Acest drum de fer se clădesc din interesele private

mai cu seamă a domnilor proprietari mari Boros și Almay, ei profitează mai cu seamă de avantajele împreună cu acela, ear' poporul nostru a avut acel folos că a mai câștigat ceva prin lucru, ție ceva căci mare parte s'au adus lucrători străini, și de altă parte a influențat stricăcios asupra poporului de aici atingerea cu acei lucrători străini depravați. Baracele de lungă drumul ce se clădește a fost teatrul bețiilor, jocurilor de cărți și chiar întâmplărilor obscene-morale, și apoi exemplele atrag. — Eată că și acesta contribuie la decăderea morală a poporului de aici, care altcum nu e cu totul stricat, dar' datorită celor chie-mați este a-l feri de stricăciune.

E timpul să ne cugetăm serios la toate aceste și să înactivăm o eră nouă roditoare de fapte bune. Dumneșu cu noi!

Chirilă.

CRONICĂ.

Telefon între Budapesta și Viena. S'a făcut o învoială între Austria și Ungaria, pentru stabilirea liniilor telefonice între Viena și Budapesta. Ambele guverne s'au învoit ca să înceapă cu lucrul cel mult până la 15 August, ear' până în 30 Octombrie să fie sfârșite toate lucrările. Guvernul austriac va face linia dela Viena până la Bruck lângă Leitha, ear' guvernul unguresc dela Bruck până la Budapesta. Se vor face trei linii, dintre care două exclusiv numai pentru bursă. Prețul unei convorbiri pe timp de 3 minute va costa 1 fl., ear' pentru convorbiri urgente taxa va fi triplă.

Lucrările la Porțile-de-fer. După-cum scriu ziarele din capitala Ungariei, ministrul Baross face toate pregătirile trebuincioase, pentru-a lucrările la Porțile-de-fer să poată fi începute în curând.

O mitraliea „Maxim.” Ministrul de război al monarhiei noastre a arătat membrilor delegațiunii cu ocaziunea discutiilor bugetelor militare un model de mitraliea „Maxim”, care se va întrebuința ca piesă de pozițiune. Mitraliea aceasta are o singură țevă, așezată pe tripod. Pentru a înlătura încăldirea, țevă este cuprinsă într'un tub de aramă plin cu apă; poate să tragă 600 de focuri pe minut și funcționează cu ajutorul unui singur om.

„Kultur-egylet”-ul și Melchior Farkas. Precum se știe, Melchior Farkas, îndată ce a ridicat suma de 480.000 fl., s'a grăbit să trimită 5000 fl. „Kultur-egylet”-ului. Atăta marimie! „Kultur-egylet”-ul a trimis lui Farkas o mulțumită concepută în stilul și figurile poetului Pindar, l'a ridicat mai presus decât cele șapte ceruri ale lui Mohamed, și când colo — se trezesc „Kultur-egylet”-ul cu un ordin judecătoresc, ca să înapoieze banii. Aș! „Ți-ai dat de om! Să înapoieze banii? Atunci de ce l'a bătut capul secretarului „Kultur-egylet”-ului cu compunerea unei mulțumite atât de poetice? Numai pentru această mulțumită ar fi vrednic de 5000 fl., și apoi atăta desiluzionare — ori tradus: atăta rușine — pentru „Kultur-egylet”! Dar' judele de instrucțiune în afacerea lui Farkas, Vasáry, cum se vede, nu înțelege dogmele purtătorilor de lumină „Kultur-egylet”-istă, deoarece a trimis ordinul de sechestrare a banilor. Acum „Kultur-egylet”-ul a făcut apelație contra acestui ordin. Advocatul Deáky țiece în apelație, că dreptul de sechestrare nu stă în cercul de activitate al judelei de instrucție, ci al tribunalului. Se poate, dar' de sigur nici tribunalul nu se va închina cu respect înaintea „Kultur-egylet”-ului, deși acesta caută fel de fel de chibbușuri să rămână ai lui cei 5000 de florini.

Oficieri austriaci la fortificațiunile dela Galați. Din Galați se știe, că în ziua de 30 Iulie n. a. c. trei oficeri dela vaporul de război austriac „Taurus” au vizitat cu de-amănuntul fortificațiunile ce se fac împrejurul Galaților. Aproape o ție au stat numiți oficeri ca să viziteze aceste fortificațiuni; au început cu satul Costi și au terminat cu Barboșii.

Invitare. „Inteligența jună din Tilișca” invită la petrecerea de vară, ce o va aranja Duminecă în 11 August stilul n. (30 Iulie v.) în „Bercul verde”. Începutul la 1 oară d. am. Prețul intrării după plac. Venitul este destinat bibliotecii școlii locale. Oferte marinoase se vor cuita pe cale publică. Invitări speciale nu se fac. În paușă se va juca „Călușul” și „Băcuta”. NB. În cas de timp nefavorabil petrecerea se amână.

Trupa de lăutari a dlui Dobrică. Alaltăseară a concertat în „Hermannsgarten” și ieri în „Grand-Bierhalle” trupa de lăutari a dlui Dobrică din Ploiești. Lăutarii, — care în drumul lor spre Paris s'au oprit în Sibiu și vor concerta și deseară în „Grand-Bierhalle”, — sunt îmbrăcați în portul țărănesc dela Ploiești. Au cântat într'una numai cântări românești, ear' cântăcele populare le-au cântat și din gură. Dobrică are pe piept trei medalii, decorațiuni dela regele României și dela regele Italiei. Între muzicanți este unul care cântă cu naiul, un instrument precă de simplu, pe atât de interesant, atât pentru-că pe la noi e puțin cunoscut, cât și pentru-că din el poți scoate fel de fel de tonuri ciudate și artistice.

Din Bucovina. În comuna Milășanți, districtul Rădăuților, s'a iscat o furtună foarte mare, unde fulgerul lovi două case țărănești, care se aprinsă. Din nenorocire a fost locuitorii acasă, care loviți de fulger din cauză că ardeau casele, n'au putut fi scăpați. — Comisarul polițian din Viena B. Bocancea, originar Român din Bucovina, fu condamnat decătră

tribunalul din Viena pentru delapidări de bani la 15 luni închisoare grea. — Administratorul superior de postă, dl M. Ciuntuleac din Țicani s'a numit decătră ministrul de comerț administrator de postă la Cernăuți și controlorul superior de postă, dl Leonida Bendela, ca administrator superior la posta din Țicani.

Institutul bacteriologic al dlui Dr. Babeș. Precum aflăm din ziarele bucureștine, actualmente se află în cura dlui Dr. Babeș 37 persoane mușcate de lupi turbați. Aceste sunt căutate în institutul de bacteriologie.

Agata Bărsescu în București. „Naționalul” scrie: Ni-se comunică, că celebra artistă română Agata Bărsescu, care face fu-roare pe scena teatrului din Praga, va veni la toamnă să dea câteva reprezentațiuni în București.

Statua lui Eminescu. În mai multe orașe și orașele din România s'a constituit comitee, care arangiază petreceri, concerte, serate literare, al căror venit curat se destinază pentru fondul necesar ridicării unei statue lui Eminescu. Într'unul din ziarele din capitala României aflăm, că comitetul tinerimii române din Fălticeni, constituit spre a spori fondurile necesare, pentru ridicarea unei statue nemuritorului poet M. Eminescu, a decis darea unei serate dansante pusă sub patronajul mai multor doamne din societatea locală. Această serată a avut loc Duminecă la orele 9 seara, în saloanele dlui M. Last. Comitetul organizator al acestei serate e compus din d-nii U. Cariadi, Al. M. Jacomi, I. Dumitrescu, C. Nădejde, St. C. Ioan și Gh. D. Stamati.

Atragem atențiunea cetitorilor nostri, care se interesează mai cu dinadinsul de Eminescu, să citească „Memoriul” pe care îl publicăm în reproducere în foiletonul de adi al diarului nostru.

Alianța francezo-rusă. Cu toate-că seirea despre încheierea unei alianțe ruso-franceze se desminte, ziarele franceze continuă a scrie despre ea. Astfel în „Parti National” se țiece: „Din isvor autorizat aflăm, că încă înainte de aceasta cu un an, Rusia a început negociațiuni pentru încheierea unei alianțe cu Franța. Alianța era să aibă două articole. 1. Alianță ofensivă și defensivă. 2. Nici unul din cele două state nu poate, fără învoială reciprocă, a încheia alianță cu alte state. Dl Carnot a primit de mai multe-ori pe imputernicitul Rusiei, pentru a tracta cu el despre această alianță, pe care dealtfel l'ar fi plăcut să o încheie, dar' cestiuni de ordine mai înalte l'au împiedecat ca atunci să o iscălească. Se vorbește acum că alianța în fine s'a primit de guvernele ambelor țări.”

Din public.*)

Convocare.

Adunarea generală anuală a despărțimintului IV. (Sas-Sebeș) al „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român” se convosă prin aceasta în comuna Rehëu, preforiatul Sas-Sebeșului, pe ziua de 1 Septembrie n. a. c.

La această adunare se invită cu toată onoarea toți membrii aparținători acestui despărțimint, precum și alți iubitori de cultura și progresul poporului român.

Sas-Sebeș, în 2 August n. 1889.

I. Piso, director. D. David, secretar.

*) Pentru cele cuprinse în rubrica aceasta re-dacția nu primesce răspunderea.

POSTA ULTIMĂ.

Viena, 5 August n. Ministrul Kállay a sosit astăseară din Bosnia și va raporta Maiestății Sale Joi despre inspecțiunea făcută.

Congresul antropologic a fost deschis astăzi în mod splendid de către ministrul instrucțiunii publice de Gautsch. El a salutat adunarea. Consilierul intim Virchow din Berlin a ținut un discurs despre scopurile și desvoltarea antropologiei.

Londra, 5 August n. Comitetul boulangist a desbătut întrebarea, dacă Boulanger are să se prezente înaintea tribunalului de stat.

Împăratul Wilhelm a conferit reginei Victoria și principelui de Wales titlul de șefi de regimete germane.

SERVICIUL TELEGRAFIC

al „TRIBUNEI”.

Budapesta, 6 August n. Foaia oficială publică numirea generalului Thömmel de ablegat extraordinar și ministru plenipotențiar prelungă regența Sârbiei.

Praga, 6 August n. Comandantul de corp Philippovics a murit astă-noapte în urma unui atac de apoplexie.

Lissabona, 6 August n. Ziarele publică scrii contrațicitoare despre starea sănătății regelui. Medicii recomandă din nou o călătorie în străinătate.

Paris, 6 August n. O proclamațiune a lui Boulanger provoacă poporul să-i fie singur judecător. El a examinat actele publicate despre ancheta tribunalului de stat și țiece, că acușele conținute într'insele sunt calomnii infame.

Bibliografie.

„Foaia Diecesană”. Organ al eparchiei gr-or. rom. a Caransebeșului. Apare odată în săptămână: Duminecă. Anul IV. Nr. 29. Cuprinsul: Publicațiune referitoare la exarëndarea unor sesuni parohiale. — Două epistole canonice mai nouă. — Excursiune geologică pe muntele Cozlaru (continuare). — Corespondență. — Varietăți. — Convocări. — Concurs. — Licitatiune minuendă.

Extrase din „Budapesti Közlöny”.

Edict:

A se însinua pretensiunile în 45 de zile: — la rămasul după Elisaveta Kis (din Oroshaz), la tribunalul regesc din Bichiș-Giula.

Posturi vacante:

— Un post de servitor la tribunalul reg. din Beregszász. A se adresa în patru săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de conducător clasa a III-a de cărți funduare la tribunalul reg. din Chezd-Oșorheiu. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de scriitor la judecătoria cerc. din Namesztó. A se adresa în patru săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de conducător adj. clasa a II-a de cărți funduare la judecătoria cercuală din Halmi. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de servitor adj. la trib. reg. din Sátorajla-Ujhely. A se adresa în patru săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de jude la judecătoria cerc. din Baia-mare. A se adresa în două săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de scriitor la tribunalul regesc din Odorheiu-l-săcuiesc. A se adresa până în 31 August st. n. a. c. la autoritățile competente.

— Un post de magistru de drum în Vinga. A se adresa în patru săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de magistru postal în Csötörtök (ctul Pojon), prelungă 100 fl. cautiune. Remunerațiune 180 fl., pașale 40 și ca anmanuare 12 fl. A se adresa în trei săptămâni la direcțiunea postală în Pojon.

— Un post de magistru postal în Turnischár (ctul Zala), prelungă 100 fl. cautiune. Remunerațiune 150 fl., pașale 40 și ca anmanuare 12 fl. A se adresa în trei săptămâni la direcțiunea postală în Cincibiserici.

— Un post de magistru postal în Icelodmare (ctul Solnoc-Dobăca), prelungă 100 fl. cautiune. Remunerațiune 220 fl., pașale 40 fl. și ca anmanuare 36 fl. A se adresa în trei săptămâni la direcțiunea postală în Sibiu.

— Un post de scriitor la judecătoria cerc. din B-Almás. A se adresa în patru săptămâni la autoritățile competente.

— Un post de magistru postal în Geszti (ctul Șomogh), prelungă 100 fl. cautiune. Remunerațiune 150 fl., pașale 40 și ca anmanuare 12 fl. A se adresa în trei săptămâni la direcțiunea postală în Cincibiserici.

Călindarul zilei.

26 Iulie (7 Aug.)

Julian: Hermolae.

Gregorian: Caetan.

Soarele: răsare 4.41, apune 7.30

Buletin meteorologic.

Sibiu, 6 August, 6 oare dimineată.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 724.4)	Diferența din prețiu	Temperatura din Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vântului
723.3	-3.1	+17.5	+29.5 + 16.2	O

Din țeară, 4 August, 7 oare dimineată.

Stațiunile:	Presiun. atmosf. în mm.	Temperatura din Celsius	Vântul direcția	țaria
Budapesta	761	+15.—	V	2
Sătmar	761	+18.—	NO	3
Cluj	760	+17.—	O	1
Orșova	757	+18.—	S	1
Timișoara	760	+17.—	V	2
Arad	760	+13.—	V	3
Panciova	762	+19.—	SO	1

Sosiți în Sibiu.

La 6 August n.

Hotel „Neurhner”. Feld din Timișoara; Grünberger din Viena, ambii comercianți. Jonas și fiii, fabricant din Alba-Iulia. Nalatzy și soția, proprietar din Hațeg. Pildner și soția, preot din Șiberg.

Hotel „Împăratul Romanilor”. Francisc Molnár, student din Abrud. Ludovic Molnár, practicant-forestier din Bradu. Ana Bustya din Murș-Oșorheiu.

Hotel „Meltzer”. Rudolf Walentin, comerciant din Mercurea. I. Seiler, preot din Rudein. Adolf Klein, voajer din Budapesta. I. Miklós, privatier din Odorheiu-l-săcuiesc.

Economic.

Oprirea importului vitelor din Ungaria în Steiermark. „Pester Lloyd” primesce din Graz împărțirea, că locotenenta de acolo a dat un ordin, în virtutea căruia importul vitelor, oilor, caprelor și rimătorilor din Ungaria în Steiermark este permis numai dacă acele sunt destinate pentru tăiat, ear' importul vitelor destinate pentru vëndare, prelungă documente și certificate valabile, este permis numai cu trenul.

Sericicultura în Ungaria. Sub acest titlu, „Monitorul Oficial din Commerce” din Paris dă, după „Journal dela Chambre de Commerce de Constantinopol”, următoarele notițe asupra culturii mătasei în Ungaria:

Comisarul guvernului pentru cultura și fabricațiunea mătasei în Ungaria, P. de Beze-rédi, a supus mai deunăzi ministrului de comerț, agricultură și industrie o dare de seamă asupra acestei ramuri industriale, ridicată din nou în țeară de vre-o țiece ani încoace. Desvoltarea acestei industrii se datorește mai cu seamă următoarelor împrejurări:

1. Cele 4 din 5 părți ale teritoriului ungar sunt proprii pentru cultura mătasei prin pozițiunea lor climatică și teritorială.

2. Pretutindeni populațiunea îmbrățeșează această cultură cu simpatie și inteligență.

3. Toate măsurile luate până acum de guvern au probat, că ele erau bine alese și menite a avé succes.

Storțările făcute de comisarul guvernului în timp de 10 ani au dat până la finea anului 1888 rezultate destul de însemnate. Precăd acum 10 ani nu se ocupau cu sericicultura în întreaga țeară decât 1059 familii în 71 comune, în anul trecut s'au ocupat cu această industrie 40.428 familii în 1389 comune.

Dar' adevăratele succese datorite activității comisarului se găsece în cifrele care ne arată profitul ce rezultă pentru populațiune din această industrie. În primul an de încercare, în 1879, s'au recoltat în întreaga țeară 2505 chilogr. gogoși de mătăsa, a căror vëndare a produs 2809 florini; în anul 1883 s'au produs 703.488 chilgr. gogoși, pentru care fabricile statului au plătit 624.260 florini. Dacă la această din urmă cifră se mai adaugă încă salariile lucrătorilor întrebuințați în fabricile întreținute pe seama sericiculturii, ajungem pentru anul 1888 la suma respectabilă de 981.267 florini, față cu 2809 florini în 1879.

Pentru periodul de 10 ani, decăd guvernul a luat inițiativa acestei industrii, s'a produs în total suma de 2,837.148 florini.

Manipulațiunea gogoșilor de mătăsa se face actualmente în trei stabilimente: într'un stabiliment central la Szegárd și în fabricile din Panciova și Neoplanta. Aceste trei fabrici în 1888 ocupau 852 de filatoare și alți lucrători și funcționari.

Semnăd aceste frumoase rezultate în timp de 10 ani, comisarul guvernului termină darea sa de seamă, constatând cu deplină satisfacțiune, că sericicultura este în Ungaria pe cale de prosperitate.

Insolvențe. Reuniunea creditorilor din Viena anunță următoarele insolvențe: Francisc Holzinger, comerciant neimprot. în Gmunden; Wilhelm Voit, pânzar în Gabel; Maria Radnitz, comerciantă în Praga; S. Man, comerciant de mărfuri de alim. în Tarnow; Armin Braun, comerciant în Jászberény; Ladislau Androniczki, croitor în Bichis; Moise Schaffer, negustor în Rădăuți; David Purjesch, cojocar în Szentes; Eduard Friedrich și Bela Hampl, firmă improt. de fabrică de mașini în Neutra; Iuliu Berger, comerciant în Viena; Iosif Forscht, comerciant de mărfuri mixte în Viena; Paul Elefant, negustor în Szarvas; L. Rikel, negustor în Cracovia; Joachim Luik, negustor neimprotocolat în Louznic; David Klein în Crapina; ereșii și Toót în Nagylak și Albert Lichtwitz în Troppau.

Piața cerealelor din portul Brăila.

Operațiile efectuate în 20 și 21 Iulie 1889.

Negroponte lui M. Cohen, grâu 2500 hect., 12.12 1/2 lei. Gheorghiad lui M. Cohen, grâu nou 1100 hect., 11.50 lei. Marghiloman lui Christoferato, grâu nou 2400 hect., 10.40 lei. Marghiloman lui Christoferato, grâu nou 1300 hect., 10.30 lei. Silberstein lui Petricion, sâcăra St. Helen 1500 hect., 7.80 lei. Peirano lui I. Dreyffus, grâu 3300 hect., 8.90 lei. Lombardo lui Sgardelli, sâmințe de în 800 hect., 16.— lei.

Prețul mărfurilor.

Țirui de rimători în Steiermark. În 4 August n. s'a notat: unguresci bătrâni grei 45.— cr. până 45 1/2 cr., unguresci grei, tineri 47.— cr. până 48 1/2 cr., de mijloc 46.— cr. până 47 1/2 cr., ușori 44.— cr., până 45.— cr., mătă țărănească, grea — cr., până — cr., de mijloc 44.— cr., până 54 1/2 cr., ușoară 42.— cr. până 45 1/2 cr., românești, de Bakony grei 43.— cr. până 45 1/2 cr., transilv. de mijloc — cr. până — cr., transito ușori — cr., până — cr., transito sârbesci grei — cr. până — cr., transito de mijloc 47.— cr. până 48.— cr., transito ușori 46 cr. până 47 1/2 cr., îngrășați cu ghindă — cr. până — cr. per 4° campenit dela gară.

Bursa de mărfuri din Budapestadel 4 August 1889.

Sămînțe		Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.		Calitatea per Hect.	Prețul per 100 chilogr.	
			dela	până		dela	până
Grân							
Bănățeneșc, non		—	—	—	—	—	—
Grân dela Tisa		—	8.15	8.35	—	—	—
Grân de Pesta		—	8.10	8.20	—	—	—
Grân de Alba-regală		—	8.15	8.25	—	—	—
Grân de Bácska		—	6.90	7. —	—	—	—
Unguresce de Nord		—	6.75	7. —	—	—	—
Sămînțe, vechi ori noue		Soiul	Calitatea per Hect.		Prețul per 100 chilogr.		
					dela	până	
Săcăra			70—72		6.40	6.45	
Orz		Nutreț de vinars de bere	60—62		5.70	6.30	
"			62—64		6.30	7.10	
"			64—66		7.35	8.50	
Ovăș		—	39—41		5.25	5.70	
Cucuruz (porumb)		bănăț.	75		4.45	4.65	
"		de alt soi	73		4.70	4.75	
"			—		—	—	
Hrîșcă			—		5.40	5.75	
Marfă pe termen.	Grân	de primă.	8.27		8.31		
	"	de toam.	7.23		7.25		
	Cucuruz	lul. Aug.					
	"	Maiu-Iun.					
	Ovăș	de toam.	4.81		4.83		
		de primă.	5.30		5.41		
Produse diverse		Soiul			Cursul		
					dela	până	
Prețul pe 100 chilograme.	Sem. de trif.	Lucernă ungurescă	52. —	56. —			
	"	franceză	—	—			
	"	italiană	—	—			
	"	roșie	52. —	56. —			
	Oleu de rap.	rafinat	36. —	38. —			
	Oleu de in		—	—			
	Uns. de porc	dela Pesta	64.50	65. —			
	"	dela țeară	53. —	54. —			
	Slănină	sventată	56. —	60.50			
	"	afumată	56. —	57. —			
	Său		33.50	34.50			
	Prune	din Bosnia, în buți	—	—			
	"	din Sârbia, în saci	10.25	18.50			
	Lictar	slavon, nou	16.50	16.75			
	"	bănățeneșc	16. —	16.25			
	Nuci	din Ungaria	—	—			
	Gogoși	unguresci	—	—			
"	sârbesci	—	—				
Miere	brută	29.50	30. —				
"	galbînă străcurată	33. —	34. —				
Ceară	de Rosenau	118. —	120. —				
Spirit	brut	14. —	15. —				
"	Droidiute de spirit	18. —	18. —				

Cursul pieței din Sibiu.

din 6 August st. n. 1889.

Hârtie-monetă română Cump. 9.88 vënd. 9.48
Lire turcesci „ 10.65 „ 10.75
Imperiali „ 9.65 „ 9.70
Ruble rusești „ 11.20 „ 1.22

Bursa de Budapesta

Publicațiune.

Joi în 8 August a. e., la 2 oare după amiazi, va avea loc în cancelaria comunală de aici darea în arandă pe calea licitațiunii publice verdale a pășunii oilor pe hotarul comunei Daia, și adevă pe timpul dela 1 Octombrie 1889 până la 5 Maiu 1890.

Condițiunile de arandă se pot vedea la oficiul comunal de aici.

Daia, în 2 August 1889.

[756] 1—3

Oficiul comunal.

Negustoria Johann Ohnitz
în Sebeșul-săsesc caută un

Învățacel

pentru despărțământul de speçerie,
ferărie și coloniale. [758] 8—8

INSTITUT TIPOGRAFIC în Sibiu.

A ieșit de sub tipar, cu litere latine:

LEONAT și DOROFATA.

Dialog

între bețivul din Longobarda

și

muierea lui.

== În versuri. ==

14 cr. sau 30 bani exemplarul.

[666] 27—50

„HUNEDÓRA“

însoțire de anticipațiune și credit în Deva,
primesce depuneri cu netto 6%, fără nici o detragere
pentru dare.

[754] 3—3

Direcțiunea.

P. T.

Recomand

depositul meu de ghețe

de stradă, călătorie și salon

și îmi permit a atrage atențiunea asupra **celor mai noue ghețe** (specialități vieneze), precum și asupra celui mai mare asortiment de **ghețe bărbătesci, femeiesci și de băieți** cu cele mai ieftine prețuri.

Comande din afară cu rambursă; în cas că nu convine, marfa se primesce înapoi.

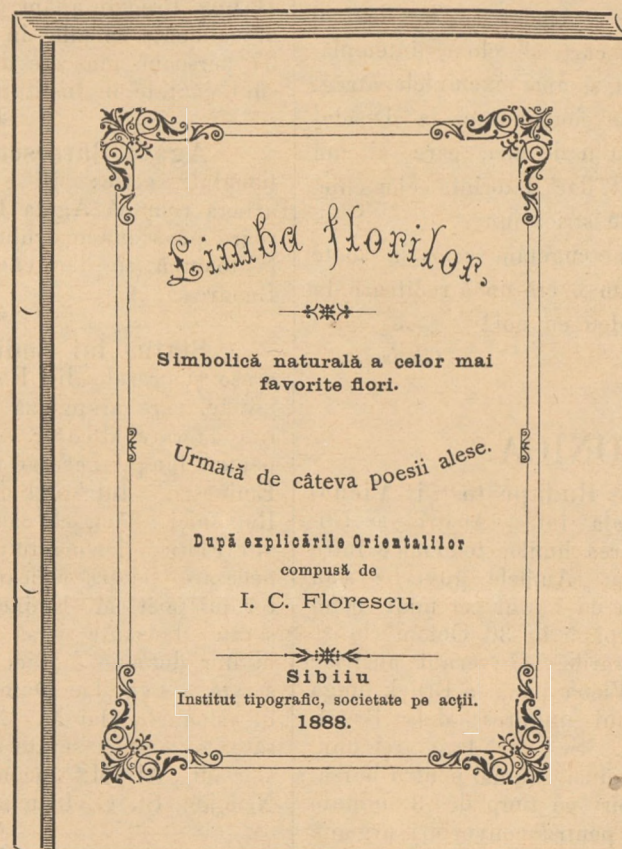
Totodată atrag atențiunea asupra **neîntrecutei mele alifii de bătători** și asupra **excelentei alifii de degerături.**

M. Bachholzky.

Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 24.

[625] 32—52

INSTITUTUL TIPOGRAFIC
recomandă ca foarte potrivit
CADOU DE SUVENIRE.

În legătură de pânză colorată, tabla titlului imprimată cu aur.

Prețul unui exemplar 50 cr. = 1.50 lei.

NB. Pentru trimiterea prin poștă 5 cr. v. a. de exemplar.

Cancelaria Negruțiu
în Gherla — Sz.-Ujvár — Transilvania
deschide abonament pe anul 1889

la

„**Amicul Familiei.**” Diar beletristic și enciclopedic-literar — cu ilustrațiuni. Cursul XIII. — Apare în 1 și 15 zi a luni în numeri câte de 2—3 coale cu ilustrațiuni frumoase; și publică articoli sociali, poezii, romane, schițe, piese teatrale ș. a.; — mai departe tratează chestiuni literare și științifice, cu reflexiune la cerințele vieții practice; apoi petrece cu atențiune viața socială a Românilor de pretutindenea, precum și a celorlalte populațiuni din patrie și străinătate; și prin glume în mare parte ilustrate nisuesc a face câte-o oară plăcută familiei strivite de grijile vieții; și preste tot nisuesc a întinde tuturor indivizilor din familie o petrecere nobilă și instructivă. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., pentru România și străinătate 10 franci — lei noi, plățibili și în bilete de bancă ori marce postale.

„**Precutul Român.**” Diar bisericesc, școlastic și literar — cu ilustrațiuni. Cursul XV. — Apare în broșuri lunare câte de 2½—3½ coale; și publică portretele și biografiile arhierilor și precuților mai distinși, precum și alte portrete și ilustrațiuni, — mai departe articoli din sfera tuturor științelor teologice și între acestia mulțime de predici pe Dumineci, sârbători și diverse ocațiuni, mai ales funebrele, — apoi studii pedagogice-didactice și științifice-literare; și în urmă tot soiul de amănunte și sciri cu preferența celor din sfera bisericească, școlastică și literară. — Prețul de prenumerațiune pe anul întreg e 4 fl., — pentru România 10 franci — lei noi, plățibili și în bilete de bancă ori marce postale.

== Colectanții primesc gratis tot al patruilea exemplar. ==

— Numeri de probă se trimit gratis ori-cui cere. —

Tot de acolo se mai pot procura și următoarele cărți din editura proprie:

Renascerea limbii românești în vorbire și scriere, înveridată și apretată de Dr. Gregoriu Silași. (Op complet.) Broșura I., II. și III. Prețul broș. I., II. câte 40 cr. — Broșura III. 30 cr. Toate trei împreună 1 fl. v. a.

Merinde dela școală sau învățături pentru popor, culese din diarul unui școlar, de Dr. George Popa. — Opul acesta, pentru povăturile lui valoroase, are să ocupe un loc de frunte în bibliotecile noastre populare. Dl autor a avut nimerita idee, de a publica prin opul de față un diar de școală ce 'și-l făcuse ca elev de anul I. al școlii populare superioare din Câmpeni, va să dăcă precând era în al 4-lea an de școală. În acest diar se cuprind diferite impresiuni din copilărie, atât din școală, cât și afară de școală, o colecțiune bogată de diferite povătuiri primite dela învățătorul seu, pe care autorul le-a prelucrat și desvoltat cu multă îngrijire. Cele mai fundamentale principii cu privire la morală religioasă, naționalitate, igienă, economie, istorie etc. etc. se află în acest op, așa că singur numai câteva din cele 32 capitole, cum ar fi de exemplu capitolul despre fum, despre curățirea trupului etc, ar fi de ajuns pentru a merita să nu lipsească din nici o bibliotecă populară românească. Opul cuprinde 289 pag. 8°. — Prețul unui exemplar cu porto francat e 1 fl. 10 cr.

Barbu cobzarul. Novela originală de Emilia Lungu. Prețul 15 cr.

Puterea amorului. Novela de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Idealul pierdut. Novela originală de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Opera unui om de bine. Novela originală. — Continuarea novelii: „Idealul pierdut” — de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 15 cr.

Miseriile sociale. Novela de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul 20 cr.

Fântâna dorului. Novela populară de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Codrean craiul codrului. Baladă de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Ultimul Sihastru. Tradițiune de Georgiu Simu. Prețul 10 cr.

Bunica și nepoțelul. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé, de G. Simu. Prețul 10 cr.

Probitatea în copilărie. Schiță din sfera educațiunii. După Ernest Legouvé. Prețul 10 cr.

El trebuie să se însoare. Novela de Maria Schwartz, traducere de N. F. Negruțiu. Prețul 25 cr.

Branda sau nunta fatală. Schiță din emigrarea lui Dragoș. Novela istorică națională. Prețul 20 cr.

Numerii 76 și 77. Naratiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco. Prețul 30 cr.

Herman și Dorotea, după W. de Goethe, traducțiune liberă de Constantin Morariu. Prețul 50 cr.

Ifigenia în Tauria. Tragedie în 5 acte, după Euripide, trad. în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Carmen Sylva. Prelegere publică ținută în sa-lele gimnasiunii din Fiume prin Vincențiu Nicoră, prof. gimnas. — Cu portretul M. S. regine României. Prețul 15 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini, cuprinde 103 poezii bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr.) la 60 cr.

Trandafiri și violele, poezii populare, culese de Ioan Pop Reteganul. Un volum din 14 coale. Prețul 60 cr.

Tesaurul dela Petroasa sau Cloșca cu puii ei de aur. Studiu archeologic de D. O. Olinescu. Prețul 20 cr.

Biblioteca „Săteanului Român.” Cartea III., IV. Cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la ambele 50 cr., — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca „Familiei.” Cartea I. Cuprinde materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de rețete, din economie, industrie, comerț și chimie. Prețul 50 cr.

Economie pentru școlile popor. de T. Roșiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români. De Vasile Gr. Borgovan. Prețul 15 cr.

Manual de gramatică limbii române pentru școlile populare, în trei cursuri, de Maxim Pop, profesor la gimnasiul din Năsăud. — Manual aprobat prin ministerul de culte și instrucțiune publică cu rescriptul de datul 26 Aprilie 1886 Nrul 13193. — Prețul 30 cr.

Nu mă uita. Colecțiune de versuri funebrele, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a. Prețul 50 cr.

Carte conducătoare la propunerea calculării în școala populară pentru învățatori și preparanți. Bros. I. scrisă de Gavril Trifu, profesor preparandial. Prețul 80 cr.

Cuvântări bisericesci la toate sârbătorile de preste an de I. Papiu. Un volum de preste 24 coale 8° mare, hârtie fină. — Numele d-lui I. Papiu este mult mai bine cunoscut clerului român, decât se fie de lipsă a mai recomanda acest nou produs al d-sale. Clerul român a învățat a-i apretul scrierile d-sale pentru însemnata lor valoare literară. — Noul tom de predici întrece încă toate volumurile de predici edate până acum prin întocmirea sa, având o notiță istorică la fiecare sârbătoare, care arată timpul introducerii, fazele prin care a trecut și modul cum s'a stabilit respectiva sârbătoare. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 2 fl.

Cuvântări funebrele și iertăciuni pentru diferite casuri de moarte, întocmite de Ioan Papiu. — Acest volum de preste 24 coale cuprinde:

8 cuvântări acomodate pentru ori-ce casuri ordinare de moarte întemplate în timpuri diferite ale anului, 10 la casuri ordinare, însă mai speciale de moarte, 4 la înmormântarea oamenilor bătrâni, 5 la înmormântarea pruncilor, tinerilor și a junilor, 9 la casuri de moarte speciale; — apoi pe mai bine de patru coale urmează o mulțime de iertăciuni precedate de o introducere generală în iertăciuni, și anume: 1. Iertăciunile bărbatului dela muiere; 2. — ale muierei dela bărbat; 3. — ale părintelui dela fii; 4. — ale mamei dela fii; 5. — ale fiilor dela părinți; 6. — ale fratelui sau surorii dela frații și surori; 7. — ale nepoților dela moși, moașe, buni, bune, străbuni, străbune; 8. — ale nepoților dela unchi și mătușe; 9. — dela neamuri și consăngeni mai depărtați; 10. — dela conșoți de aceeași ocupațiune; 11. dela binefăcători, amici, cunoscuți și dela toți creștinii adunați. Recomandăm clerului român acest bogat volum de cuvântări funebrele și iertăciuni lucrate amănunțit tuturor cerințelor preșimii fugente la casuri funebrele. — Prețul unui exemplar expedit franco e 2 fl.

Cuvântări bisericesci. Tomul III., scris de Ioan Papiu. — Acest tom cuprinde predici pe Dumineci și se extinde pe 12 coale 8° mare. — Prețul unui exemplar expedit franco e 1 fl.

Oriental catolic sau concordanțele tradițiunii, în două limbi — română și latină, tratează despre primatul bisericii și se extinde pe 22 coale 8° mare. — Scrisă de Ioan Papiu. — Opul acesta a fost recensat favoritor și lăudat și de foile străine. — Prețul unui exemplar expedit franco e numai 1 fl. 50 cr.

Resultatele filosofiei sau cunoștințele cele mai de frunte despre natura spirituală a omului, despre relațiunile și scopul lui, expuse în mod popular de profesorul Dr. Iosif Frapporti și prelucrate în traducere liberă (cu facultate dela autorul) de Ioan Papiu. — Acest op, care se extinde pe 11 coale 8°, e foarte acomodat ca premiu pentru cei-ce absolvă școala populară, se vinde cu prețul numai de 50 cr. exemplarul expedit franco.

Manual catehetic pentru primii ani școlastici, prelucrat după I. A. Fritz de Basiliu Ratiu, fost profesor de sf. scriptură, catehetică și metodică în seminarul archidiecezan din Blaj, actualmente vicar archiepiscopesc în Făgăraș. — Acest op de mare însemnătate pentru literatura catehetică română este o prelucrare liberă, schimbând unele aplicări practice cu altele rețute de relațiunile și lipsele băieților noștri, ear ceremoniile bisericesci înlocuindu-le cu cele prescise și usitate în biserica noastră română. În note se arată și procederea ce are să o observe catechetul față cu discipulii sei. Această scriere are să fie un îndreptar în mâna catechetilor, învățătorilor și a părinților la instrucțiunea religioasă-morală ce au să o deie micilor băieți. — Prețul unui exemplar din acest op, care poartă clausula apro-

bării Preaven. ordinarizat metropolitan din Blaj și care cuprinde 222 pag. 8°, având mai multe poezii în text, — este 1 fl.

Omiliile celui dintru sfinți părintelui nostru Ioan Gură-de-aur la epistolele sfântului apostol Paul către Tit și Filemon. Traduse de Constantin Morariu. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 60 cr.

Dumnezeasca liturgie a celui dintru sfinți părintelui nostru Ioan Chrysostom, compusă din operele aceluia sfânt părinte de Ioan Borosiu, paroh gr.-cat. și asesor consistorial. Prețul unui exemplar cu porto-francat e 40 cr.

Catechese pentru pruncii școlari din școlile populare. După George Mey, preot în Schwörzkirch din diecesa de Rottenburg, de Titu Budu, paroh gr.-cat. în Sat-Sugatag, protopopul distr. Mara, adm. vicarial al Maramureșului etc. etc. Edițiunea II. Prețul unui exemplar cu porto-francat 1 fl. 05 cr.

Din trecutul Silvaniei. Legendă de Victor Russu. Prețul unui exemplar cu porto-francat 1 fl. 05 cr.

Prin moarte la victorie. Comedie într'un act. După A. Kotzebue, localisată de Irina Sonea n. Bogdanu. Prețul unui exemplar 10 cr.

Influența mândriei. Novela de Paulina C. Z. Rovinaru. Prețul unui exemplar 30 cr.

Cele mai ieftine cărți de rugăciuni:

Mărgăritarul sufletului. Carte bogată de rugăciuni și cântări bisericesci foarte frumos ilustrată. Prețul unui exemplar broșurat e 40 cr., legat 50 cr., legat în pânză 80 cr., legat mai fin 1 fl., legat în piele 1 fl. 30 cr., în lux 2.50—2.80.

Micul mărgăritar sufletesc. Cărtică de rugăciuni și cântări bisericesci — frumos ilustrată, pentru pruncii școlari de ambe sexele. Prețul unui exemplar broșurat e 15 cr., — legat 22 cr., legat în pânză 26 cr.

Cărtică de rugăciuni și cântări pentru pruncii școlari de ambe sexele. Cu mai multe icoane frumoase. Prețul unui exemplar e 10 cr.; 50 = 3 fl., 100 = 5 fl.

Visul Preasfintei Vergure Maria a Născătoarei de D-zeu, urmat de mai multe rugăciuni frumoase. Cu icoane frumoase. Prețul unui exemplar expedit franco e 10 cr., 50 exemplare 3 fl., 100 exemplare 9 fl.

Epistolia D. N. Ius Christos. Prețul unui exemplar legat și expedit franco e 15 cr.

A se adresa la „Cancelaria Negruțiu” în Gherla. — Sz.-Ujvár. — Transilvania.

Unde se cumpără acțiile tuturor bancelor române cu prețurile cele mai bune.

Editura și tiparul Institutului tipografic, societate pe acții în Sibiu, sub responsabilitatea lui **Michail Gerula.**